

Kürti László

FÜRTÖSPARADICSOM

villogó középszer halpénzei.
 csörög a zsebben, vagy csak verdes,
 okos mobilok, néma, fifikás rezgőfunkciói.
 meglelégedéstől tompult kockaélek. üvegfóliák
 alatt érik a koraitavaszi fürtösparadicsom.
 az igazság az, ami ki-bekapcsolható.
 esténként töltőre dug a közakarát.
 az az igazság, jobb megtermelni magadnak
 a primer valóságot. megráz, ahogy ontja
 zöldségét a tömeg, reggeli piacokon.
 akiket elér a pletyka, sértett dühből
 energiát termel, majd visszaáramoltatja
 a közös hálózatba.
 napelemes asztallapoknak dőlve isszuk
 a csapolt kőbányait. két korty között
 a fürtös hazaira gondolok,
 „megöntözlek rózsavízzel!”

*

*

villogó középszer halhatatlansága.
 füttyöl a zsebben, vagy csak verdes,
 okos papagáj, fifikás csípőfunkciókkal.
 meglelégedéstől kopaszodó csirkelárma.
 megkopasztva üvegfóliák alatt,
 lúdbőrző koraitavaszi fürtösparadicsom.
 az igazság az, bármit megvehetsz kilóra,
 amire rábólint a szerda reggeli őstermelő.
 az az igazság, torkig vagytok a franciásan
 megkötött színes sálaktól, és fuldokolok
 a nagyvárosi ősbunkók piperkőcködésében.
 itt a nagy borraivalókkal csinálsz hülyét
 magadból. az az igazság, hogy mégiscsak
 egy cipőben járunk mindannyian.
 te az övét fűzöd, ő meg épp most szaggatja
 fel benned a lelket, akár egy tépőzárát,
 vagy görcsre kötött műanyagzatyrot,
 tele primör áruval! aprópénzért
 csókolgatjátok szájon az elárvult másikat.

villogó középszer koraesti ledvillózása
 az útburkolaton. eső utáni éticsigaszalalom.
 nyálutak, csikorgó hazai pályakényszer.
 mindig magad felé lejtő farpofák hűvösében.
 bolyozás könnyöklővel ellátott profi feltételek.
 idegenek mutogatnak irányt a kereszteződésben.

térkép e prizma, hazai felezőávokon.
 gurul a termelői haszon felvásárlói
 nyergék alá. az üldözők leküzdhetetlen
 tempóban köhögik a port, dörzsölnek
 karcos szemeket. aki élre áll, annak
 már csak szorongani szabad féktelenül.